

[Indenrigsministeren]

love, er hovedreglen den, at det forinden skal være drøftet med kommunerne, hvor meget det koster dem, og som oftest står det direkte anført i lovforslaget, hvad de kommunaløkonomiske konsekvenser er. Som regel er det forhandlet med kommunerne forinden, i hvert fald de lovforslag, som regeringen fremsætter, og det betyder, at man også har accepteret, at de penge skal overføres til kommunerne fra det statslige bevillingsniveau.

Så kan man spørge: Hvordan går det rent faktisk? Det var bl.a. det, som hr. Poul Nødgaard var inde på. Det er sådan, at man via lovgivning i Folketinget overfører penge til kommunernes bloktilskud for derefter at reducere dem. Jeg vil holde mig til alene at redegøre for den tid, hvor jeg har haft ansvar for bloktilskudssystemet som indenrigsminister. Vi har nu i tre år forhandlet ikke alene aftaler med kommunerne, men også de enkelte bloktilskuds størrelser, herunder den samlede bloktilskudspulje. Det munder altid ud i en 1-årig forhandling, og jeg kan sige, at de tre gange i løbet af tre år, altså i alt en gang om året, vi har haft hovedforhandling, hvor vi har diskuteret bloktilskudspuljen, er der opnået enighed mellem de kommunale repræsentanter og staten, altså fuld enighed om det samlede beløbs størrelse. Der er derfor ikke belæg for at sige, at staten har snydt på vægten, for man er faktisk i enighed nået frem til det tal, som staten egentlig skal honorere, og vi har ikke i de tre år, hvor jeg har haft ansvar, reduceret de kommunale bloktilskud. Der er altså ikke ved lovbestemmelse eller ved finanslovvedtagelse reduceret i de statslige bloktilskud; vi har fulgt spillereglerne. Der, hvor man har reduceret, er, hvor Folketinget har vedtaget love, der medfører kommunale besparelser, for det er den anden side af vores udvidede totalbalanceprincip, at på samme tid som vi øger tilskuddene, hvis vi vedtager love, der øger de kommunale udgifter, reducerer vi også tilskuddet, hvis man vedtager love, der reducerer de kommunale udgifter.

Det er det samme, der gør sig gældende i dette lovforslag om budgetgaranti, hvor det er anført, at hvis de samlede udgifter på de nævnte områder falder, er det også statskassen, der hjemtager den fordel ved en tilsvarende reduktion i de statslige bloktilskud.

Men alt i alt vil jeg takke ordførerne for de positive tilkendegivelser omkring lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for måden, hvorpå han skitserer, hvordan disse principper, både budgetgaranti og det såkaldte DUT-princip, fungerer, for det viste mig så, at jeg har ret i, at man har fået en mægtig flot styringsmekanisme ind her, så kommunerne og amtskommunerne faktisk ikke kan gøre ret meget selv.

Jeg er også taknemmelig over at få at vide, at det har kommuner og amter selv indgået aftaler om. Jamen det ved jeg godt de har, men det, kommuner og amter aldrig kan vide, når de giver en sådan accept i en sådan forhandling, er, at der efterløbende kommer forslag, som har store udgifter til kommuner og amter, og som bare ikke indgår under hverken det ene eller det andet princip.

Jeg vil gerne komme med et eksempel. Nu kan jeg jo håbe og arbejde på, at dette eksempel aldrig bliver til virkelighed. Det handler om det nye dagpengereformlovforslag, der er fremsat. Tilfældigvis er jeg også arbejdsmarkedsordfører, og derfor har jeg læst det grundigt igennem. Der står klart og tydeligt i dette lovforslag, at de 375 mio. kr., som man faktisk pålægger arbejdsgiverne inden for det offentlige, altså stat, amter og kommuner, ikke omfattes af en refusionsordning hverken i form af bloktilskud efter DUT-princip eller under budgetgaranti. Derfor bliver det jo hult, når man står her og siger, at det er en god mekanisme, man har fundet, fordi øgede udgifter modsvares af øget hjælp og omvendt. Men problemerne opstår i forbindelse med alle de nye udgiftskrævende lovbestemmelser, der vedtages, og som ikke omfattes af disse principper, fordi det står i lovene. Og det er det, der gør, at jeg mener, vi må arbejde lidt mere med det princip også i forbindelse med det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg tidligere har været ordfører i denne sag.

Jeg vil gerne om den højt besungne enighed imellem Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen og regeringen – og det skulle være overflødigt at sige det, men lad mig gentage det endnu en gang – fastslå, at vel er